

членовете на Плѣвненската Земедѣлска Камара. Нека се на-
дяваме, че нашия принципъ за кооперативното обработване
на земята, скоро ще стане законъ и като принципъ живо
интересува отдѣлението за гражданската мобилизация.

Въ резюме, мога да съобща, че тази обща дейностъ
на Плѣвненската Земедѣлска Камара, само за година време,
по предварителна оценка, е допринесла за косвено увели-
чение богатството на земедѣлскитѣ стопани въ Областѣта съ
повече отъ половинъ милиардъ лева, като се смѣтне само
намѣсата ѝ въ увеличението цената на: пшеницата, слънчо-
гледа, сушенитѣ сливи, царевицата и цвеклото. Не говоря
за намѣсата на Камарата по обезпечаване вземанията отъ
миналогодишната гроздова износна кампания и много други
случаи въ защита труда на производителя.

Ето защо, Плѣвненската Земедѣлска Камара е тъй мно-
го търсения и желанъ стопански институтъ, за да ръководи
голѣмитѣ стопански инициативи на земедѣлската просвѣта,
въ техниката на чистото производство, въ преработката на
земед., скотовѣдни и горски произведения и да посрѣднич
или играе ролята на арбитъръ въ пласмента.

Всичко това говори, че Земедѣлскитѣ Камари сѣ
единъ навремененъ и крайно полезенъ народно-стопан-
ски институтъ, който се явява като щитъ и родна стрѣха,
подъ която намира закрила и подслонъ отрудения български
селанинъ.

Впрочемъ, съ тия насърчителни думи, като ви при-
ветствувамъ съ добре дошли и като откривамъ II-та редовна
сесия, желая да разширите дѣлото на Плѣвненската Земе-
дѣлска Камара и съ това да изградимъ величието и безпеч-
ността на стопанска България."

(Ржкоплѣскания)

Следъ речѣта на г. председателя, произнесоха се при-
ветствия.

Пръвъ **Областниятъ директоръ** — г. Бор. Казанлиевъ
произнесе следната приветствена речъ:

Г-нъ представителю на славната българска войска и
драги членове на Земедѣлската камара, радостенъ съмъ и
щастливъ, че имамъ възможность да ви приветствувамъ, като
областенъ директоръ по случай II-то общо годишно събра-
ние на Камарата.

Господа, азъ ще призная предъ васъ, че като ви при-
ветствувахъ миналата година на I-то общо год. събрание,
азъ не бѣхъ тъй спокоенъ, като сега, защото азъ тогава
трѣбваше да приветствувамъ само първитѣ стѣпки на единъ
стопански и културенъ институтъ. Сега, обаче, съмъ спо-
коенъ, че благороднитѣ идеи на Земедѣлската Камара ста-
наха дѣло. Спомнямъ си, че още въ 1912 година, съ законъ